

4^ο Εργαστήριο

Θέμα: «Γονείς και εκπαιδευτικοί: υπάρχει σχέση συνεργασίας για την πρόοδο των παιδιών στο σχολείο;»

Νίκος Σουτόπουλος,
Ενδοσχολικός Συντονιστής 4^{ου} Δ.Σ. Ιωαννίνων

Ενδοσχολική επιμορφωτική δράση (4^ο εργαστήριο) του 4^{ου} Δημοτικού Σχολείου Ιωαννίνων

Την Τετάρτη 10 Απριλίου 2024 και ώρα 13.20 -14.00 πραγματοποιήθηκε η τέταρτη ενδοσχολική επιμορφωτική δραστηριότητα (4^ο εργαστήριο) του εκπαιδευτικού ΠΕ70 και Ενδοσχολικού Συντονιστή κ. Νικ. Σουτόπουλου με τους εκπαιδευτικούς ΠΕ70 του 4^{ου} Δημοτικού Σχολείου «Βασίλειος Μελάς» Ιωαννίνων και το θέμα: **«Γονείς και εκπαιδευτικοί: υπάρχει σχέση συνεργασίας για την πρόοδο των παιδιών στο σχολείο;»** σύμφωνα με τον προγραμματισμό για τις μηνιαίες συναντήσεις, που έχει ήδη κατατεθεί στη Διεύθυνση της σχολικής μονάδας και τον οικείο Σχολικό Σύμβουλο κ. Λάζαρο Κωστανάσιο, για την εφαρμογή του νέου θεσμού του Ενδοσχολικού Συντονιστή.

Σε αυτή την τέταρτη ενδοσχολική επιμορφωτική συνάντηση αναπτύχθηκε το θέμα αναφορικά με την έννοια, τα χαρακτηριστικά, την αναγκαιότητα αλλά και την σκοπιμότητα της γονεϊκής εμπλοκής στο σχολείο για την καλύτερη συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς και την πρόοδο των παιδιών στη διαδικασία μάθησης από τον Ενδοσχολικό Συντονιστή του 4^{ου} Δ.Σ. Ιωαννίνων κ. Νικ. Σουτόπουλο, καθώς και σχετικές καλές πρακτικές στην κατεύθυνση της βέλτιστης συνεργασίας με τη σχολική κοινότητα, μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων (Υπουργείο Παιδείας, Διεύθυνση σχολείου, εκπαιδευτικών, γονέων και μαθητών).

Υπήρξε ένας γόνιμος και δημιουργικός διάλογος με βάση την πλούσια εμπειρία του με τον μοναδικό παριστάμενο εκπαιδευτικό ΠΕ70 της Ε΄ τάξης, κ. Αλέξανδρο Λιόκα.

Ο ρόλος του εκπαιδευτικού & η σχέση με τους γονείς

- Η παιδεία αποτελεί την ασφαλέστερη και την αποδοτικότερη επένδυση για μια κοινωνία. Ένα οργανωμένο εκπαιδευτικό σύστημα συντελεί στην πρόοδο της κοινωνίας
- Αν και η αποδοτικότητα ενός εκπαιδευτικού συστήματος εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο έχει ο ίδιος ο **εκπαιδευτικός, ο οποίος βρίσκεται στον πυρήνα της εκπαιδευτικής διαδικασίας** και έχει καθοριστική συμβολή τόσο στο εκπαιδευτικό γίγνεσθαι όσο και στο παραγόμενο εκπαιδευτικό αποτέλεσμα
- Η σημασία που η κοινωνία αποδίδει στην εκπαίδευση είναι τόσο σημαντική, με αποτέλεσμα ο εκπαιδευτικός να αντιμετωπίζει καθημερινά, άτυπο μιν αλλά ενίοτε σκληρό, κοινωνικό έλεγχο. Πέρα από τον οποιοδήποτε ενδοϋπηρεσιακό έλεγχο, **ο εκπαιδευτικός δέχεται θετική ή αρνητική κριτική και αξιολόγηση από μαθητές και γονείς, με κρίσεις που διαχέονται σε όλο τον κοινωνικό περίγυρο του σχολείου**. Είναι συχνό το φαινόμενο η φήμη του εκπαιδευτικού να προηγείται της εικόνας του στην τάξη. Ένας καλός εκπαιδευτικός απολαμβάνει της εκτίμησης τόσο των συναδέλφων του όσο και των αλλά και των γονέων.
- Οι περισσότερες κοινωνιολογικές μελέτες και αναλύσεις του σχολείου και της σχολικής τάξης **δεν αναφέρουν τους γονείς ως αυτόνομη δύναμη στο σχολικό κοινωνικό δίκτυο ρόλων** και ως παράγοντα διερεύνησης των διαπροσωπικών σχέσεων.

- *Οι γονείς όμως, ασκούσαν πάντοτε κάποια επιρροή. Ο ρόλος τους ήταν και είναι σημαντικός* και εντοπίζεται στα όρια του σχολείου και της κοινωνίας. Είναι ταυτόχρονα μέσα και έξω από το σχολείο και τη σχολική τάξη.
- **Το σχολείο σήμερα έχει κεντρική σημασία για την οικογένεια**. Οι γονείς ενδιαφέρονται σε πολύ μεγάλο βαθμό για τη σχολική εκπαίδευση και την επιτυχία των παιδιών τους. Η «*σχολειοποίηση της κοινωνίας*» όπως ορίστηκε η ενίσχυση της σημασίας του σχολείου την τελευταία πενήτηκονταετία, είχε ως αποτέλεσμα την **«εισβολή» του σχολείου στην οικογένεια και τη δημιουργία μιας αμφίδρομης σχέσης**: από τη μια το σχολείο εισβάλλει στον οικογενειακό χώρο αφαιρώντας συνεχώς από τους γονείς τις λειτουργίες εκπαίδευσης των παιδιών τους, και από την άλλη οι γονείς μπαίνουν στο σχολείο αναλαμβάνοντας εκπαιδευτικές αποστολές και λειτουργίες, καθιστώντας την επικοινωνία και συνεργασία με το σχολείο πολύτιμη για την επιτυχία του έργου του (Κωνσταντινίδης, 1997:228).
- **Ο τρόπος και η συχνότητα που η οικογένεια επικοινωνεί με το σχολείο των παιδιών τους**, οριοθετεί τη σχέση που έχουν οι συγκεκριμένοι γονείς με το σχολείο και έχει επιπτώσεις και στους μαθητές. Ταυτόχρονα **οι ευκαιρίες που το σχολείο παρέχει στους γονείς γενικά, και αφορούν τις δυνατότητες τους για συμμετοχή στις δραστηριότητες και στην ευρύτερη εκπαιδευτική πράξη**, φανερώνουν την ατομική και συλλογική στάση που τηρούν οι συγκεκριμένοι εκπαιδευτικοί απέναντι στην ανάγκη για συνεργασία με τους γονείς (Γεωργίου, 2000:68).

Σχέσεις Οικογένειας- Σχολείου

- ❖ Το παιδί αποτελεί το μέλλον κάθε κοινωνίας. Το δύσκολο και σύνθετο έργο της **σωματικής, συναισθηματικής, κοινωνικής και πνευματικής ανάπτυξης** του το αναλαμβάνουν δύο υποσυστήματα της κοινωνίας μας, **δύο θεσμοί: η οικογένεια και το σχολείο.**
- ❖ Η **οικογένεια** είναι η πρώτη μορφή κοινωνίας που το παιδί γνωρίζει. Από την άλλη πλευρά, **το σχολείο**, ιδιαίτερα σήμερα, οφείλει να αποτελεί έναν από τους βασικούς και θεμελιώδεις κοινωνικούς θεσμούς. Μετά την οικογένεια και ίσως πιο πολύ είναι ο σπουδαιότερος παράγοντας **κοινωνικοποίησης του παιδιού.** Το σχολικό περιβάλλον αποτελεί για κάθε παιδί μια μικρή κοινωνία, μέσα στην οποία εντάσσεται και στους κόλπους της οποίας καλείται να μάθει κάποιους ρόλους και να αναλάβει συγκεκριμένες υποχρεώσεις.
- ❖ Γι' αυτό επιβάλλεται **να βοηθηθεί κατάλληλα**, να καλλιεργήσει κάποιες ικανότητές του και να ερευνήσει τις δυνάμεις και τις αδυναμίες του, προκειμένου **να ολοκληρώσει κατά το δυνατό την προσωπική και την κοινωνική ταυτότητά του.**
- ❖ Η **συνεργασία των θεσμών αυτών** αποτελεί καθοριστική συνιστώσα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αφού η ανατροφή και η εκπαίδευση των παιδιών είναι η ουσιαστική λειτουργία τόσο του σχολείου όσο και της οικογένειας. Συνεπώς, **η υλοποίηση των εκπαιδευτικών στόχων απαιτεί τη σωστή συνεργασία σχολείου – οικογένειας.**

Συνέπειες της σχέσης οικογένειας – σχολείου

- ❖ Οι μαθητές δέχονται καθοριστικές επιδράσεις τόσο από τους γονείς τους όσο και από τους εκπαιδευτικούς τους.
- ❖ Η στενή **σχέση** που αναπτύσσουν **οι γονείς με το σχολείο** του παιδιού τους και η συχνή **επαφή με τους εκπαιδευτικούς** φαίνεται να **συνδέονται άμεσα με την πρόοδο και την επιτυχία τους στα μαθήματα.**
- ❖ Διάφοροι παράγοντες ωθούν τους γονείς να συμμετέχουν – περισσότερο ή λιγότερο – στα εκπαιδευτικά θέματα των παιδιών τους. Κάποιοι από αυτούς αφορούν τον ίδιο το **γονιό**, κάποιοι **το παιδί** και κάποιοι άλλοι **το σχολείο.**
- ❖ Επίσης υπάρχει διαφορετικό αποτέλεσμα στην επίδοση του παιδιού ανάλογα με **τον τρόπο εμπλοκής του γονιού στο σχολείο.** Η **εποπτεία της σχολικής συμπεριφοράς στο σπίτι**, η προσπάθεια **ανάπτυξης ενδιαφερόντων** και η **επαφή με το σχολείο έχουν θετική συσχέτιση με την επίδοση του παιδιού.** Αντίθετα, η **βοήθεια στην κατ' οίκον εργασία** και η **πίεση για καλύτερα αποτελέσματα έχουν αρνητική συσχέτιση.** Ο έλεγχος της **εξωσχολικής συμπεριφοράς του παιδιού έχει μηδενική συσχέτιση** (Γεωργίου, 2000:83).
- ❖ Είναι βέβαιο ότι **όταν οι γονείς συνεργάζονται με το σχολείο εκείνα που ευεργετούνται πρώτα είναι τα παιδιά.** Είναι σπουδαίο να ενισχύσουμε τη συνεργασία γονέων και σχολείου ώστε να βασίζεται στον αλληλοσεβασμό και τις ατομικές ευθύνες.

- Με την είσοδο του παιδιού σ' ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα (παιδικό σταθμό, νηπιαγωγείο, σχολείο) δημιουργείται αυτόματα ένα **διπολικό σύστημα αγωγής**. Στο σύστημα αυτό συμμετέχουν **δύο ομάδες παιδαγωγών (οι γονείς, ως φυσικοί παιδαγωγοί και οι εκπαιδευτικοί ως επαγγελματίες), οι οποίες ασκούν αγωγή στο παιδί**. Η επιτυχία στη διαπαιδαγώγηση και τη σχολική πορεία εξαρτάται και από τη γνήσια συνεργασία των δύο φορέων διαπαιδαγώγησης.
- **Οι εκπαιδευτικοί χρειάζονται τη βοήθεια των γονέων και οι γονείς τη στήριξη των εκπαιδευτικών.**
- Είναι ξεπερασμένη η αντίληψη ότι οι ρόλοι του σχολείου και της οικογένειας στην εκπαίδευση είναι διακριτοί και ανεξάρτητοι.
- Σήμερα, όλο και περισσότεροι είναι αυτοί που τονίζουν την **ανάγκη στενής, ειλικρινούς όμως, συνεργασίας σχολείου-οικογένειας και ενθαρρύνουν την εμπλοκή των γονέων στην εκπαιδευτική διαδικασία**.
- Ποιες αρχές πρέπει να διέπουν αυτή τη σχέση; Επιθυμούν οι γονείς να λειτουργήσουν ως συνεργάτες του σχολείου; Έχουν όλοι οι γονείς ίσες ευκαιρίες για συνεργασία με το σχολείο;
- **Σκοπός της παρουσίασης αυτής** είναι να αναδείξει όλες τις **διαστάσεις της σχέσης σχολείου-οικογένειας**, τις επιπτώσεις που αυτή έχει στη **σχολική επίδοση** αλλά και στη **στάση των μαθητών** απέναντι στο σχολείο και στη μάθηση γενικότερα, τους παράγοντες που επηρεάζουν τη σχέση σχολείου-οικογένειας, και, τέλος, **τις πρωτοβουλίες και δράσεις** που προφανώς συμβάλλουν στην **ενίσχυση της συνεργασίας**.

Η σημασία της συνεργασίας σχολείου - οικογένειας για την ομαλή ανάπτυξη και τη σχολική επίδοση του παιδιού

- Η **γονεϊκή εμπλοκή** είναι σημαντική για την **ακαδημαϊκή επιτυχία των μαθητών**. Ο ορισμός της έννοιας 'γονεϊκή εμπλοκή' (που αλλιώς ονομάζεται και 'γονεϊκή συμμετοχή', 'συνεργασία σχολείου-οικογένειας' ή 'συνεταιρισμός'). Ο όρος «**γονεϊκή εμπλοκή**» χρησιμοποιείται για να περιγράψει ένα ευρύ φάσμα συμπεριφορών και πρακτικών των γονέων στο σπίτι και στο σχολείο, οι οποίες στόχο έχουν να ενισχύσουν τη διαδικασία της μάθησης. Η **εποπτεία των καθημερινών δραστηριοτήτων των παιδιών, η παροχή βοήθειας εκ μέρους των γονέων στη διεκπεραίωση των κατ' οίκον εργασιών των παιδιών και οι τεχνικές που χρησιμοποιούν οι γονείς για να βοηθήσουν τα παιδιά τους να αναπτύξουν κίνητρα για μάθηση και θετική στάση απέναντι στο σχολείο** είναι μερικές από τις διαστάσεις της γονεϊκής εμπλοκής στο σπίτι.
- Από την άλλη πλευρά, η **επικοινωνία των γονέων με τους εκπαιδευτικούς, η συμμετοχή των γονέων σε σχολικές εκδηλώσεις και στη διοίκηση του σχολείου (σύλλογο γονέων και κηδεμόνων)** είναι διαστάσεις της γονεϊκής εμπλοκής στο σχολείο.
- Τελικά, **γονεϊκή εμπλοκή αφορά ένα ευρύ φάσμα συμπεριφορών και πρακτικών των γονέων στο σπίτι και στο σχολείο, οι οποίες στόχο έχουν να ενισχύσουν τη διαδικασία της μάθησης**.

Η συνάντηση εκπαιδευτικών-γονέων

- ❖ Γονείς και εκπαιδευτικοί στην πρώτη συνάντηση επικρατεί και στις δύο πλευρές ένταση και αγωνία. “Τι είδους εκπαιδευτικό θα έχει το παιδί μου;” σκέφτονται οι γονείς. “Τι προβλήματα θα αντιμετωπίσω με τους γονείς των μαθητών μου;” αναρωτιούνται οι εκπαιδευτικοί. Η αγωνία είναι εύλογη, καθώς νέες καταστάσεις προκαλούν ανασφάλεια και φόβους.
- ❖ Οι εκατέρωθεν προκαταλήψεις επηρεάζουν τη σχέση γονέων – εκπαιδευτικών. Οι γονείς έχουν συχνά αρνητική αντίληψη για το σχολείο και τους εκπαιδευτικούς που απορρέει εν μέρει από τις προσωπικές, επιλεκτικές, αρνητικές αναμνήσεις τους από τη σχολική ζωή, από τις, επίσης, επιλεκτικές αφηγήσεις των παιδιών τους αναφορικά με τη σχολική ζωή και ενισχύεται από την εικόνα για το σχολείο και τους εκπαιδευτικούς που παρουσιάζει ο έντυπος και ηλεκτρονικός τύπος, και που είναι συνήθως αρνητική με αποτέλεσμα να μειώνεται το κύρος των εκπαιδευτικών στην αντίληψη πολλών γονέων.
- ❖ Από την άλλη πλευρά, οι εκπαιδευτικοί θεωρούν ότι οι γονείς δεν ενδιαφέρονται όσο θα έπρεπε για τα παιδιά τους. Πιστεύουν, επίσης, ότι οι γονείς δεν είναι σε θέση να διαπαιδαγωγήσουν τα παιδιά τους και θεωρούν τους εαυτούς τους, λόγω επαγγέλματος και κατάρτισης, αρμοδιότερους.
- ❖ Γονείς και εκπαιδευτικοί έχουν πολλές απαιτήσεις οι μεν από τους δε. Αυτή η αντιπαράθεση οδηγεί πολλές φορές σε αδιέξοδο.

❖ Στην Ελλάδα πρώτη φορά με το **Ν.1566/ 1985, κεφ. ΙΕ', άρθ. 53**, θεσμοθετήθηκε η ουσιαστική συμμετοχή των γονέων και των κηδεμόνων στα εκπαιδευτικά δρώμενα. Η συμμετοχή των εκπροσώπων των συλλόγων γονέων και κηδεμόνων σε συλλογικά όργανα και η ανάληψη συγκεκριμένων ρόλων μέσα σ' αυτά- ρόλος της πολιτείας, του εκπαιδευτικού, του μαθητή, της τοπικής αυτοδιοίκησης, των επιστημονικών, κοινωνικών και παραγωγικών φορέων - θεωρείται μεταξύ άλλων ως βασική προϋπόθεση για την πραγμάτωση του «Νέου Σχολείου».

❖ Έτσι, προβλέπεται η **συγκρότηση συλλόγων γονέων και κηδεμόνων** σε κάθε σχολείο, η ένωση γονέων για το δήμο ή την κοινότητα, η ομοσπονδία γονέων για το νομό και η συνομοσπονδία γονέων για όλη τη χώρα. Οι εκπρόσωποι των συλλογικών αυτών οργάνων συμμετέχουν αντίστοιχα στις σχολικές επιτροπές, στα σχολικά συμβούλια, στις νομαρχιακές και επαρχιακές επιτροπές παιδείας και στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας. Οι φορείς των οργάνων αυτών εξετάζουν θέματα εκπαιδευτικής πολιτικής και γίνονται εισηγήσεις προς τον Υπουργό Παιδείας (Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας) ή εξετάζονται επίσης και αντιμετωπίζονται διάφορα προβλήματα λειτουργίας του σχολείου, όπως, πχ οργάνωση βιβλιοθηκών, σεμιναρίων για γονείς, άλλων επιμορφωτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, ίδρυση, κατάργηση και συγχώνευση σχολείων, διαχείριση των πιστώσεων για την επισκευή και συντήρηση των σχολικών κτιρίων, κλπ. (Ν. 1566/ 85, Κεφ. ΙΔ', Άρθρα 48-52).

❖ Για την συνεργασία σύμφωνα με τα Π.Δ. 390/90, άρ.13, Π.Δ. 462/91, άρ.1 & 2, Π.Δ. 201/98, άρ. 11 ορίζονται τα εξής:

- ❏ Είναι αναγκαίο να προωθηθεί η συνεργασία μεταξύ γονέων και εκπαιδευτικών σε όλα τα επίπεδα: χώρας, νομαρχίας, δήμου ή κοινότητας, σχολείου και τάξης και έτσι επιτυγχάνεται ο εκδημοκρατισμός του σχολείου. Στο επίπεδο της χώρας, με συνεργασία ανάμεσα στους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών οργάνων της συνομοσπονδίας γονέων και στους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών οργάνων των εκπαιδευτικών, θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικότερα εκπαιδευτικά ζητήματα, όπως, πχ ο καλύτερος εξοπλισμός των σχολείων, ο διορισμός περισσότερων εκπαιδευτικών, η μείωση των μαθητών/τάξη, κ.ο.κ.
- ❏ Στο επίπεδο δήμου ή της κοινότητας η συνεργασία αυτή θα συνέβαλε στη σύνδεση του σχολείου με την τοπική κοινωνία. Στο επίπεδο της σχολικής μονάδας και της τάξης θα μπορούσε να αντιμετωπιστούν τα τυχόν προβλήματα στο χώρο αυτό.
- ❏ Οι παραπάνω θεσμοθετημένες δραστηριότητες των γονέων λαμβάνουν χώρα σε συλλογικό επίπεδο και στοχεύουν στην παροχή ευκαιριών συμμετοχής των γονέων μέσα από τα συλλογικά τους όργανα σε θέματα παιδείας. Έτσι εκπληρώνεται η πολιτική και συνταγματική επιταγή για δικαίωμα συναπόφασης.
- ❏ Από παιδαγωγικής σκοπιάς είναι εξίσου σημαντική και η άτυπη, μη θεσμοθετημένη μορφή συνεργασίας που καθορίζεται από τους άμεσα εμπλεκόμενους (εκπαιδευτικούς και γονείς) και επηρεάζεται από παράγοντες, όπως το κοινωνικό-πολιτισμικό, ιδεολογικό και μορφωτικό τους επίπεδο, τις προσδοκίες, τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις που ελλοχεύουν στη μεταξύ τους σχέση. Ωστόσο, μπορούν να σχεδιαστούν και εξειδικευμένα προγράμματα συνεργασίας σχολείου & οικογένειας.

- ❏ • Οι γονείς των μαθητών ενημερώνονται κατά το μήνα Σεπτέμβριο από το εκπαιδευτικό της τάξης ή και από το διευθυντή για το ωρολόγιο πρόγραμμα, καθώς και για κάθε θέμα που αφορά τη λειτουργία του σχολείου, τη διδακτική πράξη, τη συμμετοχή των παιδιών στη μαθησιακή διαδικασία, την οργάνωση της τάξης, τις απαιτήσεις του σχολείου, κ.ά.
- ❏ • Κάθε εκπαιδευτικός ορίζει ημέρα και ώρα συνεργασίας με τους γονείς των μαθητών μία φορά το μήνα. Οι γονείς επικοινωνούν με τους εκπαιδευτικούς και να ενημερώνονται: (1) για τη σχολική εργασία και την πρόοδο των παιδιών τους, και (2) για γενικότερα θέματα αγωγής και επιμόρφωσης γονέων.
- ❏ • Ο εκπαιδευτικός της τάξης σε συνεννόηση με το Διευθυντή του σχολείου καλεί κάθε τρίμηνο τους γονείς των μαθητών της τάξης του για να τους ενημερώσει για την πρόοδο τους. Η ενημέρωση γίνεται ομαδικά, όταν πρόκειται για γενικά εκπαιδευτικά θέματα και προσωπικά, όταν αφορούν κάποιον μαθητή.
- ❏ • Το Σχολικό Συμβούλιο διοργανώνει και ο Διευθυντής του σχολείου συντονίζει συγκεντρώσεις γονέων και κηδεμόνων, τουλάχιστον μια φορά το τρίμηνο. Οι συγκεντρώσεις αυτές πραγματοποιούνται για: (1) να ενημερωθούν οι γονείς σε θέματα λειτουργίας του σχολείου και (2) να παρακολουθήσουν προγράμματα επιμόρφωσης.
- ❏ • Για την αντιμετώπιση περιπτώσεων μαθητών με σοβαρές μαθησιακές δυσκολίες προβλήματα συμπεριφοράς, ο εκπαιδευτικός της τάξης συνεργάζεται με το διευθυντή του σχολείου, το σχολ. σύμβουλο και με τους γονείς του μαθητή.

Συνεργασία μεταξύ γονέων & εκπαιδευτικών

Η επιτυχία στη διαπαιδαγώγηση και τη σχολική πορεία εξαρτάται και από τη **γνήσια συνεργασία ανάμεσα στις δύο ομάδες παιδαγωγών (γονείς-εκπαιδευτικοί)**. Οι εκπαιδευτικοί χρειάζονται τη βοήθεια των γονέων και οι γονείς τη στήριξη των εκπαιδευτικών.

❖ Ιδιαίτερα σήμερα επειδή η αγωγή, δεν επιφέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα, καθίσταται **επιτακτική η συνεργασία ανάμεσα στους γονείς και στους εκπαιδευτικούς**, αφού και οι δύο καλούνται ν' αντιμετωπίσουν **έναν τρίτο ισχυρό πόλο διαπαιδαγώγησης: Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (Μ.Μ.Ε.)**

❖ Η **συνεργασία μεταξύ γονέων και εκπαιδευτικών** εξυπηρετεί τους παρακάτω στόχους:

- Οι γονείς πληροφορούνται για τους εκπαιδευτικούς στόχους του εκπαιδευτικού ιδρύματος και τις μεθόδους υλοποίησής τους.
- Οι γονείς έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν τους εκπαιδευτικούς και να συζητούν για τα κοινά προβλήματα, όπως, για παράδειγμα, σχολικές εργασίες, σχολικό άγχος κ.ο.κ.
- Οι γονείς αποκτούν, μέσω της επαφής τους με τους εκπαιδευτικούς, νέες δυνατότητες παιδαγωγικής συμπεριφοράς, και νέους, τρόπους αντιμετώπισης των παιδιών τους.
- Προτάσεις και σκέψεις των γονέων μπορούν να λαμβάνονται υπόψη και να αξιοποιούνται για τη διαμόρφωση της σχολικής ζωής αλλά και του μαθήματος ακόμη.

Ετοιμότητα γονέων για συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς και το σχολείο

Σχετικά με την ετοιμότητα των γονέων να συνεργαστούν με τους εκπαιδευτικούς του σχολείου ο Sustek διακρίνει 3 ομάδες γονέων:

❖ 1. Στην **πρώτη ομάδα** κατατάσσει ο συγγραφέας εκείνους τους γονείς οι οποίοι θεωρούν **το σχολείο ως έναν κρατικό και απρόσωπο γραφειοκρατικό οργανισμό**, τον οποίο θα έπρεπε κανείς να αποφεύγει. Για το λόγο αυτό, οι γονείς αυτοί σπάνια πηγαίνουν στο σχολείο για να συζητήσουν με τους εκπαιδευτικούς για τα παιδιά τους. Όταν τους καλεί ο εκπαιδευτικός για να τους ενημερώσει για κάποια συμπεριφορά ή πράξη, τότε εμφανίζονται στο σχολείο διστακτικοί (δειλία, ντροπαλότητα, απόρριψη), αβοήθητοι, ή ακόμη σε στάση άμυνας ή επίθεσης. Συνήθως προέρχονται από τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα.

❖ 2. Η **δεύτερη ομάδα** γονέων, η οποία προέρχεται από τα μεσαία και ανώτερα κοινωνικά στρώματα, **θεωρεί το σχολείο ως ένα ίδρυμα προώθησης της κοινωνικής ανέλιξης των παιδιών τους**. Εν μέρει χρησιμοποίησαν και αξιοποίησαν οι ίδιοι το σχολείο ως εφελτήριο επαγγελματικής και κοινωνικής ανέλιξης και αξιοποιούν τις δυνατότητες πρόσβασης που τους παρέχονται από το υπαρκτό σχολείο, για να προωθήσουν στόχους των παιδιών τους

3. Η τρίτη ομάδα, στην οποία συγκαταλέγονται γονείς που στην πλειονότητά τους επίσης προέρχονται από τα μεσαία και ανώτερα κοινωνικά στρώματα, **δεν ενδιαφέρεται αποκλειστικά για την προώθηση των ενδιαφερόντων και στόχων των παιδιών της. Παράλληλα, επιδιώκει μέσω της συνεργασίας με τους εκπαιδευτικούς, με τα συλλογικά όργανα των γονέων αλλά και άλλων φορέων, τη βελτίωση των συνθηκών μάθησης και διαβίωσης στο σχολείο.**

Οι γονείς οι οποίοι γνωρίζουν τη σχολική πραγματικότητα των παιδιών τους και προσπαθούν να την κατανοήσουν, είναι σε θέση να **κατανοούν και τα παιδιά τους και να δημιουργούν γνήσιες σχέσεις μ' αυτά.** Αλλά και οι εκπαιδευτικοί, όταν γνωρίζουν το οικογενειακό περιβάλλον των μαθητών τους, μπορούν να τους κατανοούν και να **γίνονται έτσι καλύτεροι εκπαιδευτικοί.**

Η καθιέρωση, λοιπόν, του **γνήσιου διαλόγου ανάμεσα σε γονείς και εκπαιδευτικούς αναδεικνύει μια δυναμική σχέσεων** με πολλά και αδιαμφισβήτητα πλεονεκτήματα, αν συγκριθεί με την κατάσταση της αμοιβαίας δυσπιστίας, στην οποία η μια μεριά κατηγορεί την άλλη για όλες τις δυσλειτουργίες και τα «κακώς κείμενα». Επιβάλλεται τόσο οι γονείς όσο και οι εκπαιδευτικοί να συνειδητοποιήσουν ότι η πρακτική απόδοση ευθυνών στη μια ή στην άλλη ομάδα δε βοηθά καμία πλευρά, και για το λόγο αυτό είναι ωφέλιμο να αντικατασταθεί από την **αμοιβαία στήριξη, εμπιστοσύνη και παροχή βοήθειας.**

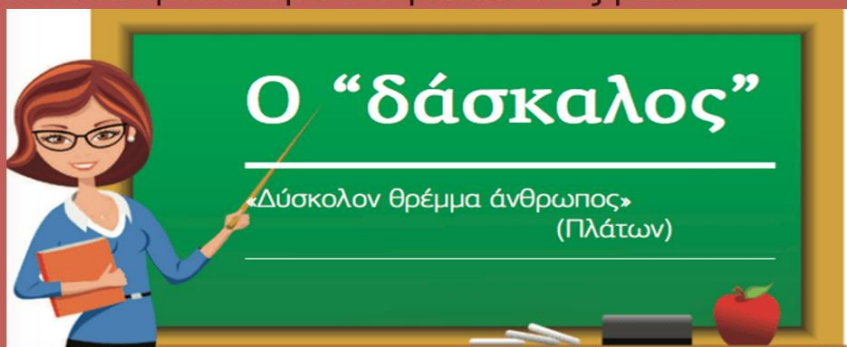
Οι θετικές επιδράσεις της γονεϊκής εμπλοκής

Πλήθος ερευνών έχει δείξει ότι **η συνεργασία γονέων-εκπαιδευτικών έχει θετικές επιδράσεις στην εκπαιδευτική διαδικασία.** Τα οφέλη αφορούν πρωτίστως τους μαθητές, ανεξαρτήτως ηλικίας, κοινωνικοοικονομικού επιπέδου ή πολιτισμικού περιβάλλοντος, και κατ' επέκταση τους ίδιους τους γονείς, τους εκπαιδευτικούς αλλά και την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

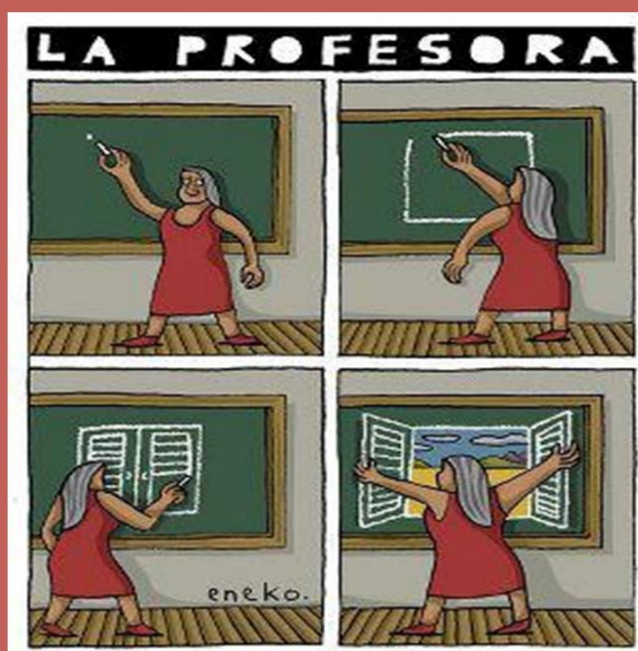
Σύμφωνα με τα ευρήματα των ερευνών που μελετούν τη γονεϊκή εμπλοκή στο σχολείο είναι ότι **η συμμετοχή των γονέων στη διαδικασία της εκπαίδευσης συμβάλλει στη βελτίωση της επίδοσης και των στάσεων των μαθητών απέναντι στο σχολείο.** Άλλες έρευνες έδειξαν ότι η γονεϊκή εμπλοκή συμβάλλει στην **μείωση ποσοστού πρόωρης εγκατάλειψης του σχολείου.** Επιπλέον, έχει βρεθεί ότι, όσο περισσότερο επικοινωνούν και συνεργάζονται γονείς και εκπαιδευτικοί, τόσο **περιορίζονται τα προβλήματα συμπεριφοράς των παιδιών στο σχολείο και αυξάνονται τα κίνητρά τους για μάθηση.** Τέλος, η γονεϊκή εμπλοκή έχει θετικές επιδράσεις και στην κοινωνική προσαρμογή των παιδιών, αναφέρουν χαρακτηριστικά: **«όταν τα σχολεία συνεργάζονται με τις οικογένειες, τα παιδιά επιτυγχάνουν όχι μόνο στο σχολείο αλλά και σε ολόκληρη τη ζωή τους».**

❖ Εκτός όμως από τους μαθητές, οφέλη από τη συμμετοχή τους στην εκπαιδευτική διαδικασία αποκομίζουν **και οι ίδιοι οι γονείς**. Ασχολούμενοι περισσότερο χρόνο με τα παιδιά τους, τα γνωρίζουν καλύτερα και κατανοούν τις δυνατότητες και τις αδυναμίες τους, με αποτέλεσμα να **ενδυναμώνεται η σχέση τους με αυτά**. Επιπλέον, οι γονείς, **όταν συνεργάζονται με το σχολείο, αντιλαμβάνονται καλύτερα τα προβλήματα και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί** και επιδεικνύουν μεγαλύτερη προθυμία να τους στηρίξουν στο δύσκολο έργο τους. Τέλος, βελτιώνεται η εικόνα που έχουν οι γονείς για την αποτελεσματικότητα στο γονεϊκό τους ρόλο.

❖ Αλλά **και οι εκπαιδευτικοί, όσο καλύτερα γνωρίζουν το οικογενειακό περιβάλλον των μαθητών τους, αναπτύσσουν βαθύτερη κατανόηση γι' αυτούς και τις οικογένειές τους**, τονώνεται το ηθικό τους και γίνονται πιο **αποτελεσματικοί στο έργο τους**.

Μέθοδοι & πρακτικές υλοποίησης ενίσχυσης της συνεργασίας σχολείου - οικογένειας

■ Η **συγκέντρωση γονέων** είναι η πιο συχνή μορφή επαφής και συνεργασίας ανάμεσα στους γονείς των μαθητών και στους εκπαιδευτικούς. Διακρίνουμε τη συγκέντρωση γονέων όλων των μαθητών ενός σχολείου και τη συγκέντρωση γονέων των μαθητών μιας τάξης. Μέσω της **εισήγησης στη συγκέντρωση γονέων των μαθητών ενός σχολείου** παρέχεται η δυνατότητα μετάδοσης πολλών πληροφοριών σε πολλά άτομα ταυτόχρονα για θέματα γενικού ενδιαφέροντος (π.χ. σημασία και τρόποι αξιολόγησης, εργασίες στο σπίτι, μαθησιακές δυσκολίες κ.ά.)

■ Στην **αρχή κάθε σχολικού έτους θα έπρεπε να γίνεται οπωσδήποτε μια συγκέντρωση γονέων των μαθητών μιας τάξης**. Μ' αυτόν τον τρόπο, παρέχεται η ευκαιρία αλληλογνωριμίας μεταξύ εκπαιδευτικού και γονέων, αλλά και γονέων.

■ Έτσι η συνεργασία ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και στους γονείς αρχίζει πριν ακόμη εμφανιστούν κάποιες δυσκολίες. **Στόχος της πρώτης συνάντησης** είναι, εκτός από την αλληλογνωριμία, ο προγραμματισμός, ο σχεδιασμός και η διατήρηση μιας συνεχούς και συστηματικής επικοινωνίας και συνεργασίας ανάμεσα στα εμπλεκόμενα μέρη, προκειμένου να αντιμετωπίζονται από κοινού τα διάφορα μελλοντικά προβλήματα που ενδεχομένως θα προκύψουν στο χώρο του σχολείου. (π.χ. διαμόρφωση της σχολικής ζωής, οργάνωση και διοίκηση του σχολείου, μορφές συνεργασίας εκπαιδευτικών και γονέων, κ.ά.)

■ Μια συνάντηση που καθορίζεται από κοινού με γονείς και εκπαιδευτικούς και λαμβάνουν οι μαθητές προσωπική υπευθύμιση μπορεί να συμπεριλαμβάνει τις παρακάτω θεματικές ενότητες :

- **Γενικές πληροφορίες σχετικά με τη διδασκαλία** (διδακτέα ύλη σχολ. έτους, μέθοδος διδασκαλίας, αξιολόγηση κ.λπ.).
- **Θέματα που σχετίζονται με την αγωγή**, όπως, για παράδειγμα, η χρήση της τηλεόρασης, η ποινή, το ψέμα, το παιχνίδι, οι φόβοι του παιδιού, ο έπαινος κ.ά.
- **Κοινωνικά θέματα** που σχετίζονται με την εκπαίδευση και την αγωγή, όπως, για παράδειγμα, ο ρόλος της γυναίκας και του άντρα στην οικογένεια και η επίδρασή τους στην εξέλιξη του παιδιού, η θέση και ο ρόλος του παιδιού στην οικογένεια, η σημασία της σειράς γέννησης, ο ρόλος της γιαγιάς κ.ά.

■ • Θέματα που σχετίζονται με την **ανάπτυξη του παιδιού και πιθανές διαταραχές**, όπως η ψυχική, η διανοητική και η σεξουαλική ανάπτυξη του παιδιού, πιθανές αιτίες για την εμφάνιση διαταραγμένης συμπεριφοράς και μάθησης, οι πιθανές επιδράσεις συγκεκριμένων οικογενειακών καταστάσεων στην ανάπτυξη του παιδιού κ.ο.κ.

■ Ο εκπαιδευτικός, φυσικά, δεν είναι δυνατόν να παρουσιάσει ο ίδιος όλα αυτά τα θέματα. Μπορεί, όμως, να συμπεριλάβει στο **σχεδιασμό παρουσίασης των θεμάτων** ενδεχομένως και τους γονείς (ίσως κάποιοι απ' αυτούς είναι σε θέση μεμονωμένα ή σε ομάδες να επεξεργαστούν και να παρουσιάσουν ένα θέμα) αλλά και να καλέσει και ειδήμονες στο σχολείο.

- ❏ Ο εκπαιδευτικός οφείλει να τους ακούει προσεκτικά και ενεργά, να μην απορρίπτει τις απόψεις τους, ανεξάρτητα αν τις ασπάζεται ή όχι, και να επιδιώκει να βρίσκει σε κάθε άποψη κάτι το θετικό. Τέλος, θεωρείται ως ευνοϊκός παράγοντας για αύξηση των κινήτρων για συμμετοχή σε μελλοντικές εκδηλώσεις, όταν μια συνάντηση καταλήγει σε πορίσματα και αποτελέσματα πρακτικά εφαρμόσιμα.
- ❏ Εκτός από τις κοινές δραστηριότητες με τους γονείς των μαθητών μιας τάξης, η επικοινωνία του εκπαιδευτικού με μεμονωμένους γονείς αποτελεί μια περαιτέρω μορφή συνεργασίας ανάμεσα στα δύο μέρη. (χαμηλή σχολική επίδοση είτε «ανάρμοστες» μορφές συμπεριφοράς ενός μαθητή)
- ❏ Η κατανόηση της αναγκαιότητας επικοινωνίας με τους γονείς με αμοιβαία εμπιστοσύνης και σεβασμό μπορούν να υλοποιηθούν, αν υπάρχει η **ετοιμότητα εκ μέρους των γονέων** να συνεργαστούν με τους εκπαιδευτικούς των παιδιών τους και αυτό προσδιορίζεται και από τις προεμπειρίες τους στο σχολικό χώρο.
- ❏ Ο εκπαιδευτικός, δηλαδή, επιδιώκει να αντιληφθεί, να νιώσει και να κατανοήσει τις ανάγκες, τις επιθυμίες, τα συναισθήματα, τις σκέψεις, τις πεπειθήσεις, τις πράξεις και γενικά όλη την κατάσταση (οικονομική, οικογενειακή κ.λπ.) στην οποία βρίσκεται ο γονέας, χωρίς παράλληλα να ταυτιστεί μ' αυτή. Πρόκειται, λοιπόν, για την **ικανότητα ενσυναίσθησης του εκπαιδευτικού**.
- ❏ Δοκιμάζονται οι από κοινού προταθείσες λύσεις στην πράξη, ανταλλάσσουν απόψεις για τις εμπειρίες τους και τελικά, μετά την ανατροφοδότηση, αξιολογείται η επιτυχία των προτάσεων.

- ❏ Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που δεν επιτυγχάνεται συνάντηση των εκπαιδευτικών με κάποιους γονείς, στα πλαίσια των δύο παραπάνω μορφών συνεργασίας. Προκειμένου να επικοινωνήσει ο εκπαιδευτικός και μ' αυτούς τους γονείς, προσφέρεται η **δυνατότητα της επίσκεψης στο σπίτι**.
- ❏ Μια ευκαιρία για επίσκεψη των γονέων στο σπίτι προσφέρεται, όταν ο εκπαιδευτικός έχει να δώσει κάποιες **πληροφορίες για την εξέλιξη των παιδιών τους**. Η πρόθεση επίσκεψης επιβάλλεται να γνωστοποιείται στους γονείς γραπτώς ή τηλεφωνικώς με αβροφροσύνη, διακριτικότητα και προσωπικό τρόπο και να αναφέρονται οι λόγοι της επίσκεψης.
- ❏ Εφόσον πραγματοποιηθεί η συνάντηση αυτή, ο εκπαιδευτικός έχει τη **δυνατότητα να αποκομίσει πολύτιμες πληροφορίες για την οικογενειακή κατάσταση, να διερευνήσει τις αντιλήψεις των γονέων σχετικά με την αγωγή των παιδιών τους**, καθώς επίσης τις προσδοκίες και τις φιλοδοξίες σχετικά με τη σχολική σταδιοδρομία και τον επαγγελματικό προσανατολισμό των παιδιών τους. Πάνω απ' όλα, όμως, προσφέρεται η ύστατη ευκαιρία να γνωρίσει τους γονείς και να αποκτήσει την εμπιστοσύνη τους, προκειμένου να καταστεί δυνατή η συνεργασία στο μέλλον και στα άλλα δύο προαναφερθέντα επίπεδα.
- ❏ Παράλληλα με τις παραπάνω σχετικά επίσημες συναντήσεις μεταξύ γονέων και εκπαιδευτικών, σημαντικές είναι και οι **άτυπες, ευκαιριακές συναντήσεις στο σχολείο ή σε κάποιους εξωσχολικούς χώρους** (καταστήματα, κέντρα κ.λπ.).

Παράγοντες που δυσχεραίνουν τη γονεϊκή εμπλοκή στο σχολείο

❏ Εμπόδια στη συνεργασία γονέων-σχολείου προξενούν διάφοροι παράγοντες, όπως οι στάσεις των εκπαιδευτικών απέναντι στους γονείς και στην εμπλοκή των τελευταίων στο σχολείο, οι στάσεις των γονέων απέναντι στο σχολείο καθώς και στην εμπλοκή τους στη διαδικασία εκπαίδευσης των παιδιών τους, αλλά και άλλοι, όπως ο διαθέσιμος χρόνος, οι διαφορές ανάμεσα στο πολιτισμικό ή στο κοινωνικοοικονομικό επίπεδο των δύο πλευρών, καθώς και συγκεκριμένα χαρακτηριστικά της σχολικής μονάδας. Ειδικότερα, καθοριστικός είναι ο ρόλος που παίζει στη γονεϊκή εμπλοκή η θετική στάση των εκπαιδευτικών απέναντι στους γονείς. Αξιοσημείωτο είναι, ωστόσο, ότι, σε πολλές περιπτώσεις η γονεϊκή εμπλοκή αποθαρρύνεται από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, **διότι την αντιλαμβάνονται ως απειλή για το επαγγελματικό τους κύρος**. Ορισμένοι εκπαιδευτικοί θεωρούν τον εαυτό τους αποκλειστικά αρμόδιο να κατευθύνει το παιδαγωγικό του έργο και επιθυμούν να διατηρούν τη θέση ισχύος που κατέχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία, ενώ άλλοι δεν είναι πεπεισμένοι για την αξία της γονεϊκής εμπλοκής. Τέλος, κάποιοι είναι απρόθυμοι να παραδεχτούν ότι χρειάζονται βοήθεια από τους γονείς ή θεωρούν ότι οι γονείς δεν είναι σε θέση να συμβάλλουν θετικά στο έργο τους.

❏ Το **κοινωνικοοικονομικό επίπεδο** είναι επίσης μία παράμετρος που επηρεάζει τον τρόπο που οι γονείς αντιλαμβάνονται την εμπλοκή τους στην εκπαίδευση των παιδιών τους. Οι γονείς που ανήκουν στα **ανώτερα ή μεσαία κοινωνικά στρώματα** θεωρούν τον εαυτό τους **συνυπεύθυνο για την εκπαίδευση των παιδιών τους**, ενώ μεταξύ των γονέων που ανήκουν στα **κατώτερα κοινωνικά στρώματα** είναι διαδεδομένη η αντίληψη ότι η εκπαίδευση είναι **αποκλειστικό καθήκον του εκπαιδευτικού**.

❏ Σημαντικότερα εμπόδια η πλειονότητα των εκπαιδευτικών αντιλαμβανόταν τους εξής παράγοντες: την έλλειψη χρόνου των εκπαιδευτικών (56%) και την ανεπαρκή κατάρτισή τους πάνω στις τεχνικές ενίσχυσης της γονεϊκής εμπλοκής (48%). Έκριναν λιγότερο σημαντικούς τους παρακάτω παράγοντες: έλλειψη επαρκούς μόρφωσης από την πλευρά των γονέων για βοήθεια των παιδιών στις κατ' οίκον εργασίες (38%), στάσεις των γονέων απέναντι στο σχολείο (23%), και γλωσσικές και πολιτισμικές διαφορές μεταξύ γονέων και εκπαιδευτικών (12%).

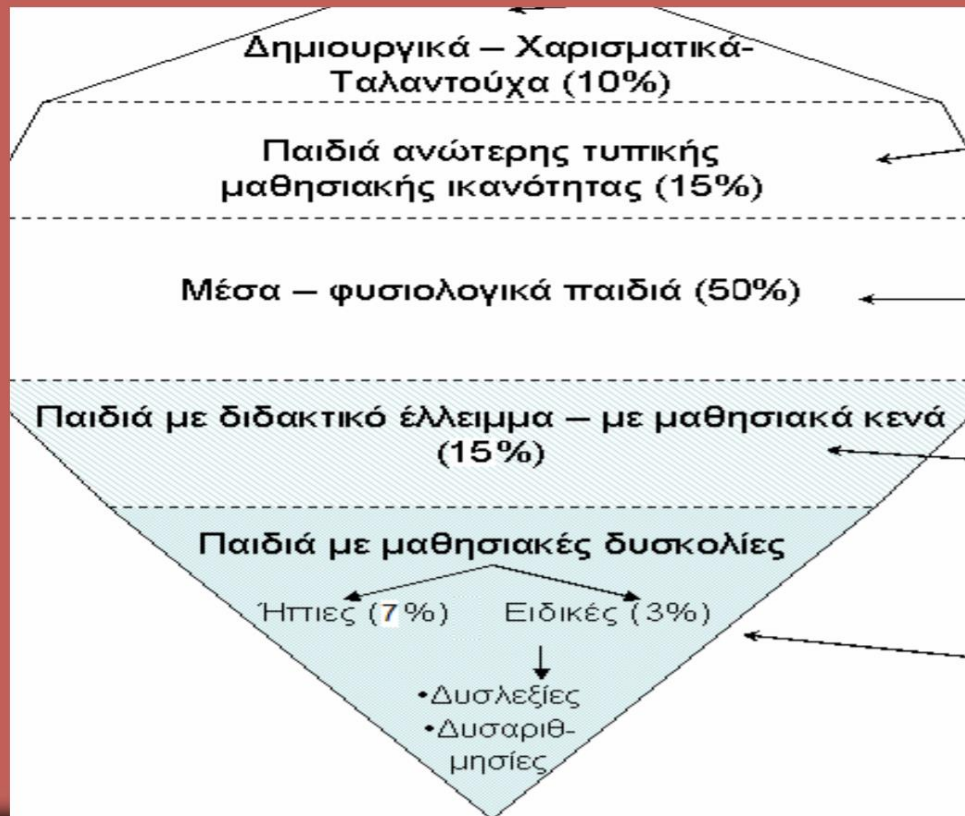

Βήμα-βήμα μια αποτελεσματική συνεργασία και επικοινωνία γονέων-εκπαιδευτικών

- ❏ Οι Strother και Jacobs (1986) προτείνουν την ακόλουθη βήμα προς βήμα διαδικασία, η οποία στηρίζεται στο διάλογο:
  - ❏ 1. **Αρχική επαφή:** Ο εκπαιδευτικός να κρατήσει θετική στάση αποδοχής και συνεργασίας απέναντι στους γονείς και να τους κάνει να νιώσουν άνετα. («οι πληροφορίες που θα μπορούσατε να μας δώσετε θα είναι χρήσιμες»), με πνεύμα ισότητας.
  - ❏ 2. **Έλεγχος των στάσεων:** Ο εκπαιδευτικός μπορεί να αξιολογήσει τα αρχικά συναισθήματα των γονέων για την επίσκεψή τους στο σχολείο και να τους δεσμεύσει σε ένα διάλογο που περιλαμβάνει έμμεσα ερωτήσεις του τύπου: «Υπήρξε προηγούμενη επαφή των γονέων με το σχολείο;», «Ήταν θετική ή αρνητική;», «Οι γονείς κατανοούν το ρόλο του δασκάλου ως συμβούλου;» «Ποιες είναι οι στάσεις τους απέναντι στο σχολείο;»
  - ❏ 3. **Μετάδοση πληροφοριών:** Ο εκπαιδευτικός οφείλει να μεταδίδει με σαφήνεια τις πληροφορίες που αφορούν το μαθητή, εστιάζοντας στο επίπεδο που αφορά την ενημέρωση (σχολική πρόοδος, κοινωνική και συναισθηματική συμπεριφορά, στάσεις κ.λπ.). Η ενημέρωση να είναι σύντομη, πλήρης και ειλικρινής.
  - ❏ 4. **Έλεγχος αποδοχής:** Ανταπόκριση στα συναισθήματα, την αντίληψη και τις αντιδράσεις των γονέων μέσα από ερωτήσεις του τύπου: «Πώς νιώθετε για όσα σας έχουν αναφερθεί;» ή «Συμφωνείτε με τα προαναφερόμενα;».
-
- ❏ 5. **Αξιολόγηση της δυναμικής της οικογένειας:** Προτείνεται, ο εκπαιδευτικός να εξερευνήσει τις σχέσεις μέσα στην οικογένεια με διακριτικό και μη απειλητικό τρόπο, προκειμένου να αξιολογήσει αν οι γονείς είναι σε θέση να φέρουν σε πέρας τις προτεινόμενες στρατηγικές. Για παράδειγμα, μπορεί να υποβάλει ερωτήσεις όπως: «Υπάρχουν κάποια άλλα προβλήματα στην οικογένεια που αφορούν τα υπόλοιπα παιδιά;», «Η οικογενειακή ατμόσφαιρα είναι τεταμένη ή ήρεμη;», «Η επιτήρηση των παιδιών είναι συστηματική και αξιολογη;».
  - ❏ 6. **Εισαγωγή στρατηγικής:** Ο εκπαιδευτικός στο σημείο αυτό πρέπει να αξιολογήσει κατά πόσο οι γονείς είναι πρόθυμοι να συνεργαστούν, για να βοηθήσουν το παιδί. Δέχεται εισηγήσεις από τους γονείς αναφορικά με στρατηγικές που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Συζητούνται οι πιθανές λύσεις και λαμβάνονται αποφάσεις.
  - ❏ 7. **Περίληψη, επιβεβαίωση:** Ο εκπαιδευτικός προτείνεται να επαναλάβει περιληπτικά τις εισηγήσεις που συζητήθηκαν και τις στρατηγικές που θα εφαρμοστούν για να βοηθηθεί το παιδί.
  - ❏ 8. **Εφαρμογή στην πράξη:** Στο τελευταίο στάδιο της διαδικασίας γίνεται εφαρμογή των στρατηγικών που προγραμματίστηκαν, τόσο την από πλευρά του εκπαιδευτικού όσο και από την πλευρά των γονέων

Σε μια τυχαία τάξη σχολείου 20 μαθητών...

Αντί επιλόγου...

Τονίζεται επίσης ότι η πρωτοβουλία συνεργασίας κρίνεται σκόπιμο να αναλαμβάνεται από τον εκπαιδευτικό. Βέβαια, η εκπαίδευση που δέχθηκαν οι εν ενεργεία Έλληνες εκπαιδευτικοί, αλλά και αυτή που δέχονται οι σημερινοί φοιτητές των σχετικών τμημάτων και αυριανοί εκπαιδευτικοί, δεν επαρκεί στο βαθμό που απαιτείται, για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις μιας τέτοιας συνεργασίας. Εκτός τούτου, **η εκπαίδευση των εκπαιδευτικών** ολοκληρώνεται σ' ένα στάδιο κατά το οποίο οι γνώσεις που αποκομίζουν δεν είναι δυνατόν να αφομοιωθούν, γιατί τους λείπουν οι εμπειρίες της πράξης. Από εδώ πηγάζει η αναγκαιότητα και η βάσιμη **απαιτήση για συνεχή και ποιοτική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.**

Από την άλλη πλευρά, των γονέων, υπό τις σημερινές συνθήκες (συνθήκες εργασίας, έλλειψη ετοιμότητας για συνεργασία, μόρφωση κ.ο.κ.), δεν μπορούμε να αναμένουμε ότι η συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς θα βρίσκεται στο επίκεντρο των ενδιαφερόντων τους. Οι διεθνείς εμπειρίες, όμως, επιβεβαιώνουν την άποψη, ότι ο εκπαιδευτικός καλό είναι να αναζητεί συνεχώς νέους τρόπους προσέγγισης των γονέων. **Η επιμόρφωση των γονέων** αποτελεί μια καλή προϋπόθεση για την αύξηση της ετοιμότητας αυτών για συνεργασία και επικοινωνία με τους γονείς. Εδώ, λοιπόν, καλούνται οι **Σχολές Γονέων** να διαδραματίσουν έναν σημαντικό ρόλο στην ευαισθητοποίηση των γονέων.

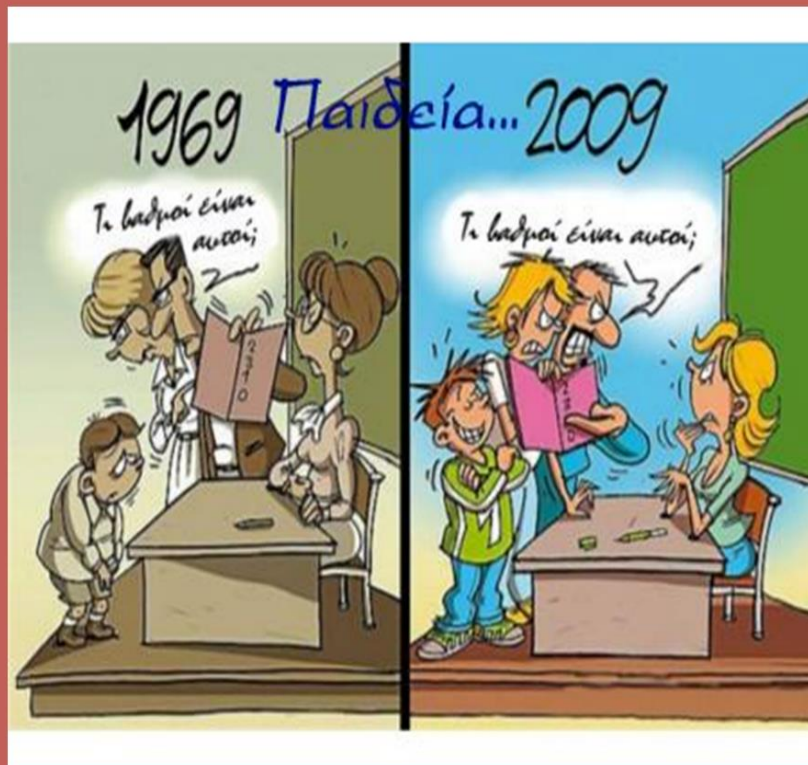
Υπάρχει ιδανική οικογένεια και ιδανικό σχολείο;

Τελικά, υπάρχει σχέση συνεργασίας γονέων-εκπαιδευτικών για την πρόοδο των παιδιών-μαθητών στο σχολείο;

- Γονείς
- Εκπαιδευτικοί
- Παιδί
- Εκπαιδευτική πολιτική Υπουργείου Παιδείας
- Κουλτούρα σχολείου (Διευθυντής, κανονισμός σχολείου, τοπική κοινωνία)

Βιβλιογραφία

- Γεωργίου Στ. (2000) *Σχέση σχολείου-οικογένειας και ανάπτυξη παιδιού*, Αθήνα, Ελληνικά γράμματα
- Εκπαιδευτική Νομοθεσία: Ν. 1566/85 Κεφ. ΙΔ' Άρθρα 58-52
- Ελληνιάδου Έλενα, (2017), *Δεξιότητες Παιδαγωγικής Ψυχολογίας και Αποτελεσματικής Διδασκαλίας*, Εκπαιδευτικό Δίκτυο ΑΘΗΝΑ – PROGNOSIS
- Κωνσταντινίδης Θ. (1997), *Κοινωνιολογία του σχολείου και της σχολικής τάξης*, Θεσσαλονίκη, Αφοί Κυριακίδη
- Παρασκευόπουλος Ι., (1985) *Εξελικτική Ψυχολογία*, Αθήνα, τόμ. 1-4
- Epstein J. (2001), *School, Family, and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools*, Westview Press